

ת"פ 46189/01 - מדינת ישראל נגד א.ס. חליל בע"מ, חליל אל סיד, שנייהם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46189-01-16 מדינת ישראל נ' א.ס. חליל בע"מ
ואת'

לפני כבוד השופט איתן הרמלין
המאשימים מדינת ישראל

ע"י עו"ד לאה בירק
נגד

הנאשמים 1.א.ס. חליל בע"מ

2.חליל אל סיד

שנייהם ע"י עו"ד ערן אביטל

汇报 דין

1. הנאים הורשו לפি הودאותיהם בכך שבשנת 2014 הפעילו ללא רשות תחנת מעבר לפסולת באיזור התעשייתו של כפר אז"ר (נאשם 2 הוא בעלייה ומנהלה של נאשمت 1). הנאים עשו זאת, אף על פי שכבר בשנת 2009 הוציא בית המשפט צו האוסר על נאשם 2 להפעיל תחנת מעבר שכזו באותו מקום. תחנה שהפעילו הנאים לא הייתה מגודרת בגין היקפי אוטם, הקרקע שעלייה ישבה התחנה לא הייתה אטומה לחולול, פסולת בניין נשפכה בתחנה על קרקע חשופה והשלכת הפסולת יצרה ענני אבק באוויר. לפי האמור בכתב האישום פועלות אלה יצרו סיכון לפגיעה באיכות האוויר, סיכון לזיהום הקרקע בחומרים אורגניים, בצלבים, בשמנים ובמתכות, וסיכון לפגיעה בقدירות של הפעלת תחנות מעבר חוקיות.

2. מעשייהם של הנאים פגעו אם כן באופן משמעותי באיכות הסביבה, יצרו סיכונים בריאותיים פוטנציאליים ופגעו בזכויות הקנייניות של מי שמבצעים בהיתר תחנות מעבר לפסולת.

3. ברע"פ 1223/07 **סחילימורש נ' מדינת ישראל** (2007) כתוב שופט בית המשפט העליון סלים ג'ובראן על מדיניות הענישה של בית המשפט בעבירות סיבתיות כי "בית-משפט זה עמד בעבר על הנזק הרב העול לגורם לכל החברה בשל ביצוע עבירות הנוגעות לפגיעה באיכות הסביבה, במצו: "שמירת הפסולת או פיזורה וניקוזה בדרך בלתי מבוקרת תביא לפגיעה - לעיתים פגיעה אנושה - באיכות החיים, ב仄חות האוויר, בזיהום מים-תהום, בהשמדת הח"י" (רע"פ 7861/03 **מדינת ישראל נ' המועצה האזורית גליל תחתון...**). הצורך החברתי הגורם לשמרה על משאבי הטבע ההולכים ומתדרלים והכרה בנזק שנגרם לכל הציבור בשל זיהום הטבע והסביבה, חייבה את החוק לקבוע רמת ענישה משמעותית לעוברים עבירות אלו, ואת בית-המשפט בתורו לנוקוט מדיניות ענישה מחמירה כלפי אוטם עבריים (ראו, רע"פ 244/96 **כימ ניר ניהול שירות תעופה נ' מדינת ישראל...**)". בעפ"ג (חיפה)

41577-08-14 **מדינת ישראל נ' מוחמד מנאע** (2014) כתבו שופטי בית המשפט המחויז באוטו עניין ש"בתי המשפט הביעו עדשה נחרצת באשר לדרך בה יש לנוהג בעבריים סביבתיים על מנת שלא לתת "פרס" לעוברים על החוק המשליכים פסולת שלא באתרים מוסדרים ופוגעים בעסקים שומרי חוק המשלימים מחיר כלכלי להסדרת עסקיהם. נקבע בפסקה כי יש למצות את הדין עם מבצעי עבירות מסווג זה ולהעלות את רף הענישה במסגרת הקבועה בחוק, להרטיע ולשלול את כדיות ביצוע העבירות, אשר הין עבירות כלכליות במהותן. מגמה זו מקבלת את תמיכתי המלאה, שכן מדובר בעבירות אשר נבערות ממניע כלכלי, תוך ניסיון לחסוך בזמן ובכספי על ידי פגיעה באינטרסים של הציבור הרחב בשמירה על נקיון ואיכות הסביבה ובונוסף יshown קושי רב בתפיסה העברייןים בעבירות אלה והדבר עולה למדינה כסף ומושבים רבים. ראו: ע"פ (חיפה) 763/05 **צוקרמן נ' המשרד לאיכות הסביבה** כן ראו: רע"פ 3590/04 **נתף נ' מדינת ישראל**".ברי כי גם הפעלת תחנת מעבר בלתי מורשתית שאינה עומדת בדרישות שבהן עומדות תחנות הפעולות בהיתר היא אמצעי להפקת רוחמים כלכליים גדולים. הדרך להיאבק בהפעלת תחנות כאלה הפגעות בסביבה ומסכנות את בריאות הציבור, היא בהטלת עונשים ממשמעותיים ובהם גם סנקציות כלכליות ממשמעותיות, שייאנו או לפחות יפחיתו מאד את הנסיבות שבהפעלת תחנה צו שמחזינה את עלויותיה על הסביבה.

4. התביעה טענה כי רמת הענישה הנוגעת כוים בעבירות דומות לאלה הורשו הנאים נעה בכל הנוגע ליחידים בין מאסר על תנאי למאסר בפועל של מספר חודשים המרוצча בעבודות שירות לצורך קנס שבין שירות אלף שקלים למאות אלפי שקלים. הקנסות לתאגידים הם לטענת התביעה בגובה של מאות אלפי שקלים. הסניגור לא חלק על כך שזו רמת הענישה הנוגעת.

5. התביעה הוסיפה וטענה כי לנוכח נסיבות ביצוע העבירה הספציפיות מתחם העונש ההולם בנסיבות זה נע בין קנס של 200,000 ₪ ל- 300,000 ₪ לחכירה, וקנס שבין 100,000 ₪ ל- 200,000 ₪ לבעים בתוספת עונש מאסר בפועל או על תנאי. הסניגור טען כי מתחם העונש ההולם צריך להתחשב בכך שהעבירות שבהן מדובר נבערו לפני שניתן פסק דין אחר נגד הנאים בבית המשפט בפתח תקווה (שאליו אתייחס בהמשך). לטענת הסניגור, אילו כתוב האישום כאן היה מוגש בטרם ניתן גזר הדין בפתח תקווה ניתן היה לצרפו ואז לפי טענתו העונש על המעשים שככתב אישום זה היה נבלע בעונש בגין העבירות שם או שהתוספה לעונש בגין עבירות אלה הייתה שולית. لكن טען הסניגור שיש מקום לקבוע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן הנאים הוא בין אף 20,000 ₪.

6. בפסק הדין בת"פ (פתח תקווה) 15788-08-15 **מדינת ישראל נ' עלי עודה** (2016) שבו נסקרה שורה ארוכה של פסקי דין, נקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות דומה (אם כי כולל נסיבה עובדתית מחמירה של שריפת פסולת שהצטרפה להפעלת תחנת המעבר) נע בין קנס של 100,000 ₪ ל- 250,000 ₪ כאשר מדובר ביחידים. בת"פ (נתניה) 34953-01-11 **מדינת ישראל נ' אמר עמוס עידן** (2014) קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם נع לגבי יחיד בין קנס של שירות אלפי שקלים ל- 20,000 ₪ לשקלים ובין מאסר על תנאי למאסר של מספר חודשים שנייתן לרצות בעבודות

שירות, ולתאגיד קנס של מאות אלפי שקלים. בפועל גזר שם בית המשפט על הנאשם קנס בסך 120,000 ₪ בלבד 3 חודשים שירות ומאסר על תנאי. על החברה גזר בית המשפט קנס בסך 300,000 ₪. בפסק דין קודם בעניינים של הנאים שבפני עצמן בת"פ (פתח תקווה) 13-12-52404 מדינת ישראל נ' א.ס. חיליל בע"מ (2015) נקבע כי מתחם העונש ההולם לכל אחד מן הנאים (החברה וב七八ה) נע בין 100,000 ₪ ל-250,000 ₪ ולנאים 2 גם עונש שבין מאסר על תנאי למספר חודשים מאסר בפועל. בפועל נגזר על כל אחד מהם קנס בסך 180,000 ₪ ועל נאים 2 הוטל גם מאסר על תנאי. יש לציין כי הנאשם חולטה באותו תיק התחייבות להימנע מעבירה בגובה 500,000 ש"ח, שעליה חוות לחותם בתיק קודם שבו הורשע בהפעלת תחנת מעבר בלתי חוקית. עוד יש לציין כי באותו מקרה הופעלה תחנת המעבר במשך שנים ובאחד הימים התרחשה בה שריפה שגרמה ליזום ריח חריף. פסק דין זה אושר על ידי בית המשפט המחוזי בע"פ (מרכז-לוד) 25975-02-16 א.ס חיליל בע"מ נ' מדינת ישראל (2016). עודזכיר את ע"פ (lod-מרכז) 10594-07-14 ארזים חברה קבלנית למיחזור ופינוי פסולת בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה תל אביב (2015), שבו נגזו בערעור קנסות בסך 200,000 ₪ על שני נאים אנושיים וקנסות בסך 300,000 ₪ על שתי חברות. על אחד הנאים אף הוטל עונש מאסר בפועל, כאשר מדובר היה באתר פסולת שפעל 4 שנים (בבית המשפט המחוזי הורשעו הנאים רק בגין הפעלת עסק של תחנת מעבר ללא רישיון). בית המשפט המחוזי הקל בעונשייהם של המערירים שם, אך לא התערב במתחם העונש ההולם שנקבע בבית משפט השלים שהוא בין 100,000 ₪ ל-300,000 ₪ ליחדים ובין 300,000 ל-600,000 ₪ לחברות בתוספת מאסרים על תנאי ובפועל ליחדים. כשהקל בעונש התקיים ושמדבר היה בשני אחים שותפים באותו עסק ושהקנס הכללי שהוטל בבית משפט השלים על כל הנאים ביחד (שיש כאמור זיקה הדוקה ביניהם) הגיע ל-1.4 מיליון ₪. בקשה רשות ערעור על פסק דין זה נדחתה ברע"פ 2844/15 ארזים חברה קבלנית למיחזור ופינוי פסולת בע"מ נ' המשרד לאיכות הסביבה (2015).

לנוח האמור לעיל ובהתחשב בכך שתחנת המעבר הופעלה תוך הפרת צו שיפוטי של בית המשפט שהוצאה בזמןנו נגד נאים 2 וחיבר אותו שלא להפעיל במקום תחנת מעבר (פסק דין שבו הוצאה הכו מתוואר בהמשך גזר הדין) ובהתחשב בכך שהתחנה הופעלה לאחר הגשת כתב אישום נוסף נגד הנאשםים בגין הפעלת תחנת מעבר בלתי מורשית אחרת בכפר קאסם ובזמן審 משפטם בגין הפעלת אותה תחנה התנהל בפתח תקווה - ככלומר, הנאשם הפעיל את התחנה במידעות בדרגה גבוהה יותר לפסול החוקי שבמעשיהם, אני קובע כי אף על פי שהתחנה הופעלה בשנת 2014 " בלבד" מתחם העונש ההולם נع בין קנס של 120,000 ₪ ל-450,000 ₪ לחברה ובין מאסר על תנאי למאסר בפועל של מספר חודשים שנייתן לרצות בעבודות שירות ובצד קו נס שבין 80 ₪ ל-300,000 ₪ לבני החברה שהוא גם מנהלה.

כמפורט אישיות הנאשם הוא אב ל-13 ילדים ומעסיק 25 עובדים, אך לא טען כי נובעים מכך קשיים כלכליים כלשהם.

.9. מנגד, הציגה התביעה את הרשותותיהם הקודומות של הנאים. נאשם 2 הורשע בשנת 2009 בת"פ (תל אביב) 5841/07 **מדינת ישראל נ' חיליל אלסידי** בעבירות סביבתיות דומות שבוצעו באותו מקום שבו הפעלה תחנת המטרם בענייננו, ונגזר עליו קנס בסך 250,000 ל"נ, הוא חייב לחתום על התcheinות להימנע מעבירה בסך 500,000 ל"נ והוא צו האוסר עליו להפעיל תחנת מטרם בלתי מוסדרת. גזר הדין אושר בבית המשפט המחוזי בע"פ (תל אביב) 7762/09 **חיליל אלסידי נ' מדינת ישראל** (2009) למעט תיקון צו איסור הפעלת תחנת המטרם רק שיחול רק באותו המקום שבו בוצעו העבירות (בהפרתו של צו זה הודה הנאשם והורשע בתיק שבפני). בתיק נוסף שהוזכר לעיל, הורשעו שני הנאים בכך שבמשך שניםיים הפעילו אתר פסולת ותחנת מטרם באיזור כפר קאסם ובאחד הימים אירעה שריפה במקום שגרמה ליזום נסף. על כל אחד מן הנאים נגזר תשלום קנס בסך 180,000 ל"נ. על נאשם 2 שבפני נגזר שם גם עונש של מאסר על תנאי והוא חייב לחתום על התcheinות בסך 250,000 ל"נ להימנע מעבירה. מצד זאת חולטה ההתחייבות שנחתמה בתיק הראשון בסך 500,000 ל"נ. פסק דין זה בת"פ (פתח תקווה) 52404-13-12 **מדינת ישראל נ' א.ס. חיליל בע"מ** (30.12.2015) אושר על ידי בית המשפט המחוזי בע"פ (מרכז-לוד) 25975-02-16 **א.ס. חיליל בע"מ נ' מדינת ישראל** (2016).

.10. בנגד לumedת ההגנה בתיק זה, איני מוצא סיבה להקל בעונשים של הנאים את העובדה שכותב האישום בתיק זה הוגש ב-24.1.2016 - כמובן, פחות מחודש לאחר מתן גזר הדין בבית המשפט בפתח תקווה - וכן לטענותם לא ניתן לנאים אפשרות לצרף את התקאים זה לזה ולסייעים יחד. בכל אחד מן התקאים מדובר בהפעלת תחנת מטרם שונה, בנסיבות שונים, שנמצאים אף במקרים שונים, וכן אין לראות את הפעלתן של שתי התcheinות כמעשה אחד אלא שני מעשים נפרדים. גם מן הבדיקה הפרוצדורתלית, אין ספק שהיא ידוע לנאים ולבא כוחם על החקירה בתיק שבפני בטרם ניתן גזר הדין בבית המשפט בפתח תקווה, וסביר להניח שיכולים היו בתיואם עם התביעה להביא לכך שהעונש ניתן בגין שני התקאים במאחד אם חפזו בכאן. העובדה שהנאים הוזו בתיק שבפני רק שניםיים לאחר שהוגש כתוב האישום רומזת כי האחוריות לכך שני התקאים לא נידונו יחד אינה רובצת על כתפי התביעה בלבד. מילא מדובר כאמור בשני מעשים נפרדים לחלוטין.

.11. אני רואה בחומרה רבה את עבรม הפלילי של הנאים. כאמור לעיל בפניי הורשעה נאשמת 1 בפעם השנייה בגין אותן עבירות ובעור נאשם 2 זהה הרשותו השלישית באותה עבירות (גם אם הרשותו השנייה בסדרה היא כאמור לעיל ממועד של אחר ביצוע העבירות שבפני). בהתחשב בעברם הפלילי של הנאים ובכך שלא הוציאו על ידי הagina נסיבות מקרים כלשהן, אני מוצא עצירה מתונה את עתירת התביעה להטיל על הנאים עונשים שבאמת מתחם העונש הולם ולא רצוי מאסר בפועל ולעתוקופה קצרה, שכן נראה שמרכזי ההרתקה יכולים היו לפי סעיף 40 לחוק העונשין להצדיק עונש חלק העליון של מתחם העונש הולם. כיוון שאין זו דרכו של בית המשפט להחמיר עמו נאים מטרם לעתירת התביעה, אמץ עתירתה זו.

.12. לפיך אני גוזר על נאשמת 1 את העונשים הבאים:

א. קנס בסך 250,000 ₪. הנקס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורכופים החל ביום 1.8.2018.

ב. אני מורה לנשפט לחתום בתוך 14 ימים מהיום על התחייבות בסך 300,000 ₪ להימנע מן העבירות שבנה הורשעה. ההתחייבות תיקנס לתקף ביום חתימתה ותוקפה למשך 3 שנים.

.13. על נ羞ם 2 אני גוזר את העונשים הבאים:

א. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שלא ישוב ויעבור אחת העבירות שבנה הורשע.

ב. קנס בסך 150,000 ₪ או 10 חודשים מאסר תמורה. הנקס ישולם ב-15 תשלומים חודשיים, שווים ורכופים החל ביום 1.8.2018.

ג. אני מורה לנשפט לחתום בתוך 14 ימים מהיום על התחייבות בסך 300,000 ₪ להימנע מן העבירות שבנה הורשע. ההתחייבות תיקנס לתקף ביום חתימתה ותוקפה למשך 3 שנים. לא תחתם ההתחייבות במועד שנקבע, יאסר הנ羞ם למשך 12 חודשים.

.14. הנקנות שגורתי על הנשימים ישולמו לקרן לשמרות הניקיון באמצעות שובי תשלום שתמציא להם התביעה.

.15. הצו שהוצא בת"פ (תל אביב) 5841/07 האוסר על נ羞ם 2 להפעיל ללא היתר אתר אספה או תחנת מעבר לפסולת בחלוקת 96978 באזור התעשייה בכפר אז"ר יעמוד בתקפו בנושא זה.

.16. מצוי בזאת צו זהה האוסר גם על נ羞מת 1 להפעיל ללא היתר אתר אספה או תחנת מעבר לפסולת בחלוקת 96978 באזור התעשייה בכפר אז"ר.

.17. אני מורה על חילוט המשאית שנטפסה - מ"ר 59-978-61 (ההגנה לא התנגדה לחילוט).

זכות ערעור לבית המשפט המחויזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, 6 ביוני 2018, במעמד הצדדים.

